

Sygn. akt II CSK 640/15

POSTANOWIENIE

Dnia 6 kwietnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa Miasta Ł.
przeciwko A. B.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 6 kwietnia 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Okręgowego w Ł.
z dnia 26 marca 2015 r., sygn. akt III Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy, zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Wymienione kwalifikowane przesłanki wskazują, że przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest usprawiedliwione jedynie wtedy, gdy realizuje ona swą funkcję publicznoprawną, pozostawiając interes prywatny strony na drugim planie. Podkreślenia wymaga, że Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie rozpoznaje sprawy, a jedynie skargę kasacyjną, będącą szczególnym środkiem zaskarżenia i nie jest jego rolą korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej indywidualnej sprawie.

Strona powodowa we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazała na istnienie zagadnienia prawnego to jest potrzebę „wyjaśnienia kwestii przyjęcia granic stosowania art. 5 k.c. do żądań zwrotu bonifikaty udzielonej przy zbyciu przez jednostkę samorządu terytorialnego lokalu mieszkalnego w sytuacji spełnienia przesłanek ustawowych”. Z uzasadnienia wniosku wynika, że skarżąca kwestionuje zastosowanie w sprawie art. 5 k.c. twierdząc, że sądy powszechne w sprawach z jej powództwa o zwrot bonifikaty, ze stosowania art. 5 k.c. uczyniły stałą praktykę.

W związku z tak ujętą przesłanką stwierdzić należy, że nie uzasadnia ona przyjęcia skargi kasacyjnej powoda do rozpoznania. Wykładnia art. 5 k.c. była dokonywana przez Sąd Najwyższy wielokrotnie, nadzwyczaj bogate orzecznictwo jest klarowne, wyjaśnia treść wskazanego przepisu w sposób przystępny. Sąd Najwyższy każdorazowo wskazywał, że zastosowanie konstrukcji nadużycia prawa zawsze zależy od okoliczności faktycznych konkretnej sprawy. Również w uzasadnieniu wyroku z dnia 25 sierpnia 2011 r. II CSK 640/10 powołanego w skardze kasacyjnej, wskazał na wyjątkowość tej konstrukcji. Tak więc wzajemne oddziaływanie art. 68 ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami i art 5 k.c. w sposób jednoznaczny zostało opisane w powołanym wyroku i nie ma potrzeby zajmowania się po raz kolejny tym

zagadnieniem przez Sąd Najwyższy. Jak wskazano na wstępie, Sąd Najwyższy nie jest sądem trzeciej instancji i przy tak ujętej przesłance przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania jak to przytoczono powyżej, brak jest podstawy do ingerencji w treść kwestionowanego wyroku w trybie tak szczególnym jakim jest skarga kasacyjna.

W świetle powyższego Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.